

Diners i seny a la Catedral

EL MES DE SETEMBRE DE 1999 HAURÀ DE SER TINGUT COM UN TOMBANT DECISIU PER al futur de la catedral de Girona. El dia 14, la Comissió de Patrimoni va requerir al Capítol que mantingués en l'emplaçament actual l'ara, el retaule i el baldaquí del presbiteri, conjunt que en el Pla Director de les reformes del temple es volia disgregar. El dia 27, representants de la Generalitat, l'Ajuntament, la Diputació i el Bisbat van signar el conveni que permetrà l'inici de les obres per a la rehabilitació urgent de la Seu. Els milions que cada institució hi aportarà seran, respectivament, 140,110,110 i 40, amb un total de 400. Les actuacions es duran a terme entre 1999 i 2003, i afectaran la façana barroca, la coberta de la torre de Carlemany, les cobertes de la girola, els vitralls, el claustre, el presbiteri i l'orgue. Totes les obres, que es faran segons l'ordre de prioritats establert, hauran de tenir abans el vistiplau de la Comissió de Patrimoni. Tot això amb independència de possibles aportacions futures a càrrec del Pla de Catedrals de l'Estat, que gestionen els ministeris de Foment i de Cultura.

Fa mig any, l'alcalde de Girona va proposar en un article la creació d'un front comú per finançar la rehabilitació catedralícia. La proposta va suscitar sorpreses, recels, polèmica i alguna claudicació, però també va permetre encetar les converses que han culminat en la signatura de l'acord, fruit directe d'aquella discutida però fecunda iniciativa.

Cal celebrar com una autèntica fita aquesta coincidència de criteris i de voluntats que farà possible la dignificació del nostre primer temple, sobretot si comporta, com sembla, mesures tan llargament reclamades com el trasllat de l'orgue, que obstrueix amb el seu embalum antiestètic la visió completa de la nau gòtica més ampla del món. Com dèiem el gener-febrer de l'any passat en aquesta mateixa pàgina, allò que calgui fer a la Catedral només es podrà executar després d'obtenir un cert consens general, amb el dictamen favorable dels experts i el suport de les institucions. Ara tenim, doncs, l'ajut institucional i la garantia del dictamen previ dels experts, que ha s'ha fet evident en l'esmentada decisió de la Comissió de Patrimoni. Gràcies al seu requeriment, s'evitarà el disbarat de desmembrar el conjunt artístic que enriqueix l'actual presbiteri, que és el que havia decidit el capítol catedralici al·legant raons litúrgiques. No s'hauria d'oblidar que la Catedral, a més d'un lloc cabdal de culte, és també la peça principal del nostre patrimoni, amb un ús museístic i cultural que va més enllà de la seva funció religiosa, i que són diverses les fórmules possibles per acostar la litúrgia als fidels sense necessitat de desfer una unitat inseparable. Allà on les institucions hi han de posar diners, convé que els experts hi posin abans una mica de seny.

Després de tants silencis, vacil·lacions i incerteses, sembla que s'obre una escletxa de llum definitiva en els espessos murs de la Catedral. Potser els gironins podrem mirar amb uns altres ulls, a partir d'ara, el present i el futur del nostre primer monument.